

Jyske Vestkysten, søndag den 25. maj 2003:

EN HUND EFTER VAND

Af Heidi Bjerre-Christensen og Foto: Ole Joern

REDNING: Sæsonen er i gang og de vandglade New Foundlændere bolter sig i Tjæreborg, hvor de blandt andet lærer livredning. Endnu er den lille, speciel sportsgren ikke officielt anerkendt herhjemme, men det kommer.

Den har svømmehud mellem tærne. Den kan veje op mod 90 kilo, hvis det er en han.

Og så har den hår, der kræver mere end almindelig plastik-kam af Brugsens de billige for at blive redt igennem. Især efter en tur ferskvandsbølgerne i den nedlagte grusgrav ved Tjæreborg.

Sæsonen er gået ind for naturens ægte vandhunde, New Foundlænderne. Og stedet hvor men er, hvis man er New Foundlænder på den fede måde, er Tjæreborg.

Her bemægtiger syv af disse kæmpe-mæssige legebørn denne fredag aften sig søbred og vand, mens flere af deres to-benede familiemedlemmer ser på.

Adskillige fra den sidstnævnte kategori har dog iført sig våddragter og er hoppet med i for at tilføre turen andet end almindeligt vandpjaskeri.

For selv om det er leg, er det også en slags alvor, hundene varmer op til endnu en sæson, hvor der skal

Når man nu har været på svømmetur, er der ingen grund til at fare i vandet blot fordi en af de to-benede gør det. Nødvendigt er det jo ikke, - manden i vandet ser ud til at klare sig meget godt.

leges lærdom ind udi kunsten at blive en vaskeægte redningshund.

- Vi arbejder under den landsdækkende Newfoundland-klubb, der i øvrigt lige har glædet os med at bevilge os en robåd til den videre træning, men det er endnu ikke som sådan et officielt anerkendt kursus med diplomer og eksamen, selv om det er det, vi arbejder hen imod, siger Poul Erik Rise, der denne dag ikke officielt er hundetræner, som han ellers er under DKKs familiehundetræning. Her er han blot en af flere hjælpere.

Poul Erik Rise til venstre i billedet lader sig trække ind til bredden af en af de dygtige newfoundlandere, der har næse for livredning. På båden ligger der et tæppe - ikke for Poul Erik Rises skyld, men for at yde en lille beskyttelse til båden mod hundekløer.

Hjælper instinktet

- Her hjælper vi alle sammen hinanden med hundene. Man kan se på kurset som en anden form for lydighedstræning. New Foundlænderen har et meget stærkt redningsinstinkt, og det er det, vi har lyst til at arbejde med at udvikle. Vi bruger kort sagt det, som hunden kan, ligesom folk med jagthunde træner særligt på det, fortæller Poul Erik Rise og tilføjer, at dette er ottende år.

Hundene, og dermed også deres ejere, kommer fra bl. a. fra Vejle, Juelsminde, Give og Fredericia. Der har også været hunde med fra så langt væk som Sønderborg og Skjern.

Det hele begyndte, da Poul Erik Rises hund fik konstateret HD (hoftedysplasi), og dyrlægen anbefalede svømning til styrkelse af musklerne.

- Jeg fortalte en anden fra klubben om, at jeg var be-

gyndt at svømme med hunden, og det syntes han var en god idé. Det kunne han også godt tænke sig. En dag kom jeg op af vandet efter en træning med hunden og mødte en pige, der gik tur med sin New Foundländer. Så spurgte jeg, om de ville være med, og sådan begyndte det for alvor, smiler Poul Erik Rise.

Denne dag er der en lille smule kaos på efter pausen mellem sæsonerne, men ellers indleder hundene og deres ejere altid med lidt øvelser i almindelig lydighed - sit, dæk og så videre. For at fortælle hunden, at nu kan den godt gøre sig klar til lidt seriøst arbejde.

- Og så tager vi gerne et par hunde ud i vandet ad gangen.

Ilse og Peter Graabæk viser hundene Zanna, Svea og Gaudy på vej ud i vandet.

Arbejdet er målrettet, programmet og prøverne er klar, selv om de som nævnt endnu ikke er officielt godkendte, som disse redningsøvelser ellers er i Norge og Sverige, hvor kennelklubberne har blåstemplet dem. Således er der tre niveauer, hundene kan dygtiggøre sig på.

Svære øvelser

Det første består af 50 meter svømming, en apport 10 meter ude i vandet, en situation, hvor hunden skal hente sin ejer ude i vandet ved at svømme ud og lade ejeren gribe fat i pelsen og lade sig trække ind. De andre prøver inkluderer øvelser som dykning - hunden skal stå i vand til maven, stikke hovedet under vand og samle for eksempel et stykke legetøj op fra bunden. Hunden skal også lære at apportere en bestemt ting ud fra to mulige, springe fra båd og bådebro og trække en båd.

- Det sidste og langt det sværeste er at få hunden til at svømme ud i vandet og aflevere et reb. Det har vi ikke nogen hunde, der kan endnu, og det er heller ikke naturligt for hunden, siger Poul Erik Rise.

Med fra Give var den brune Junior - hans navn er naturligvis en spøg i familien - 11 måneder gammel og en kampvægt på mellem 50 og 55 kilo. Hans transport

til festlighederne var sikret af Tina og Kim Nielsen og deres 10-årige søn Kenneth i en - meget velovervej - nyindkøbt Berlingo med god plads.

Vi træner også med ham i et hestebassin i Tulstrup for at styrke hans muskler omkring hans dårlige hofter, men det her er mere sjov. Vi skal på kursus i Sverige senere i sommer for at få ekstra fif til den slags træning, som vi laver her i Tjæreborg, smiler de. Er det ikke lidt besværligt at have en hund på så mange kilo?

- Det er da dejligt, når hunden er så stor, mener Kenneth, der husker den forrige hund ved navn Nielsen i familien. Den kunne trække ham og hans kælk om vinteren, og det er jo ikke at kimse ad.

- Engang New Foundländer, altid New Foundländer. Det er dejligt med så stor og rolig bamse, der følger en, hvor man går og står, konstaterer Tina Nielsen.

Snedigt trick

Den dygtigste elev denne dag er New Foundländeren Svea, der tilhører Lis og Ole Døssing fra Vejle. Den er med på fjerde år, og den elsker leverpostej. Lis Døssing har taget en lille krukke, der tidligere har indeholdt ansigtcreme, banket huller i låget, påmonteret en snor gennem et af hullerne, og fyldt krukken med leverpostej. Så vil Svea gerne dykke efter krukken, og de andre på holdet har også glæde af opfindelsen.

Hvorfor kører man helt fra Vejle for at tilbringe en time i Tjæreborg?

- Jamen, det her er det bedste sted. Vi har ikke fundet noget tilsvarende vand andre steder. Vandet er rent, dybden er perfekt, understreger Lis Døssing, mens Poul Erik Rise, ligger på maven i en lille gummibåd, trækkes ind til bredden af en ivrig firbenet.

Denne er kun en af ganske mange gummiflåder gennem tiden. En hundeklo på, og så er det bal forbi.

Derfor glæder hele holdet sig også til gaven fra New Foundländerklubben - robåden - der sammen med en godkendelse af redningsprøverne er med til at gøre anstrengelserne i den nedlagte grusgrav officielt anerkendte.

FAKTA:

Newfoundländer-ejere, der har fået lyst til at være med fredag eftermiddag-aften i den nedlagte grusgrav i Tjæreborg, kan kontakte Lone Rise og høre nærmere. Lone Rises telefonnummer er 75 13 30 79.